

PERSONER MISSTÄNKTA
FÖR BROTT
SLUTLIG STATISTIK FÖR ÅR 2007

brå
brottsförebyggande rådet

Personer misstänkta för brott, statistik för år 2007

Inledning

Statistiken över misstänkta personer baseras på de personer som av polis, tull eller åklagare bedöms som skäligen misstänkta för brott någon gång under redovisningsåret och där misstanken kvarstår efter avslutad utredning. Personer under 15 år är inte straffmyndiga och redovisas därför inte heller i statistiken (se avsnittet om statistiska begrepp). En person kan vara misstänkt för flera brott under ett kalenderår. I statistiken redovisas dock en misstänkt person endast en gång per brottstyp (rad i tabell), så kallad nettoredovisning.

Tänk på när du tolkar statistiken att...

- Statistiken redovisar de personer som kommit till rättsväsendets kännedom och det är endast till cirka 15-20 procent av de anmälda brotten man kan binda en gärningsman.
- Upptäcktsrisken varierar beroende på brottstyp, där till exempel brott mot person, trafikbrott och narkotikabrott är brottskategorier där det i högre grad än andra brott förekommer en misstänkt person.
- Upptäcktsrisken samt polisens och åklagarnas prioriteringar och arbetssätt kan variera mellan olika grupper, till exempel ungdomar och vuxna, och kan ha förändrats under den analyserade perioden.
- För att kunna dra några slutsatser om brottsutvecklingen utifrån statistiken över misstänkta personer krävs bland annat kunskap om hur upptäcktsrisker samt polisens prioriteringar och arbetssätt utvecklas

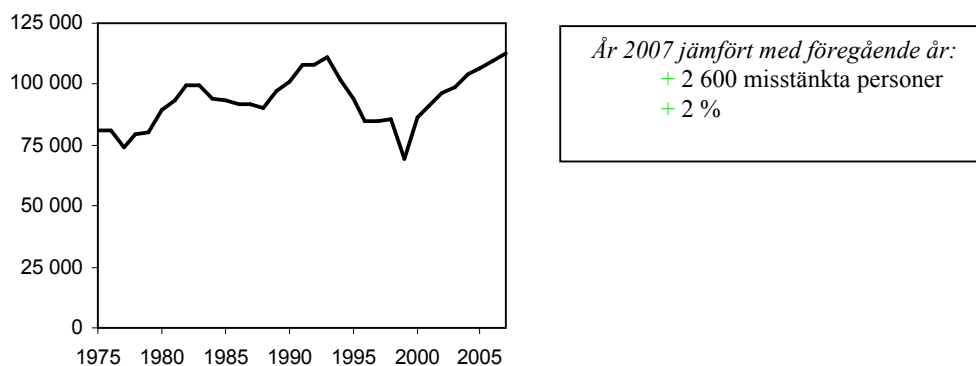
Sammanfattning

- År 2007 registrerades 112 000 skäligen misstänkta personer, vilket är en fortsatt ökning. Jämfört med föregående år var ökningen 2 procent (2 600 skäligen misstänkta).
- Ökningen har framför allt skett bland misstänkta i åldersgruppen 15-17 år, som ökade med 9 procent, samt för personer misstänkta för trafikbrott och narkotika brott. Antalet misstänkta för trafikbrott ökade med 1 900 (6 procent) och för narkotikabrott med 1 100 (5 procent).
- År 2007 registrerades 22 200 misstänkta kvinnor och 88 300 män. Männen utgör som tidigare år 80 procent av samtliga misstänkta personer. Männen ökade med 3 procent jämfört med 2006 och kvinnorna med 2 procent.
- Misstänkta ungdomar i åldern 15–20 år fortsätter att vara överrepresenterade i förhållande till sin andel av den straffmyndiga befolkningen. År 2007 utgjorde de 25 procent av samtliga misstänkta, jämfört med 10 procent av befolkningen.
- De vanligaste brotten andelsmässigt år 2007 för åldersgruppen 15–20 år är som tidigare år stöldbrott, 26 procent. För åldersgruppen 21 år och äldre var trafikbrott det vanligaste brottet, 22 procent.
- Stöldbrott är som tidigare år det klart vanligaste brottet bland kvinnor, 35 procent, medan brott mot person och trafikbrott är de vanligaste brotten bland män, 18 respektive 22 procent.

Utvecklingen av antalet misstänkta personer

År 2007 registrerades drygt 112 000 personer som skäligen misstänkta för brott, vilket är en ökning sedan föregående år med 2 procent. Detta är den högsta nivån för antalet misstänkta personer sedan år 1975. Från mitten av 1970-talet ökade antalet misstänkta personer från 81 200 till en nivå på 110 800 år 1993. De efterföljande åren, 1994–1996, sjönk antalet misstänkta personer, men ökade därefter återigen.¹ Under tioårsperioden 1998–2007 har skäligen misstänkta som registrerats ökat med 31 procent. Om man i stället jämför ökningen av antalet misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden² är ökningen 23 procent mellan åren 1998–2007.

Misstänkta personer, åren 1975–2007.

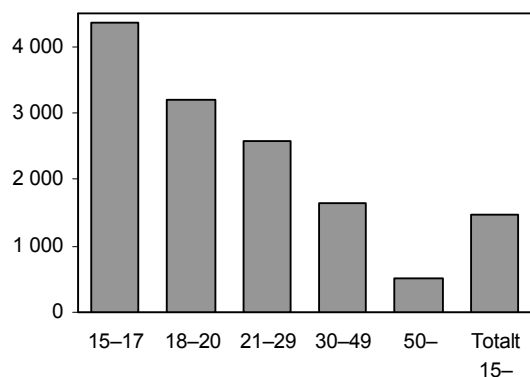
Ålder

Den lägsta åldern för att registreras som skäligen misstänkt är straffmyndighetsåldern 15 år. År 2007 registrerades drygt 28 200 barn och ungdomar i åldern 15–20 år som skäligen misstänkta. Det innebär att ungdomarna utgjorde cirka 25 procent av samtliga misstänkta personer, samtidigt som de utgjorde nästan 10 procent av befolkningen² år 2007. Åldersgrupperna 50 år och äldre utgjorde 16 procent av de misstänkta personerna, men 45 procent av befolkningen år 2007. Ungdomar är alltså överrepresenterade i statistiken över misstänkta personer i förhållande till befolkningen, medan personer 50 år och äldre är underrepresenterade.

¹ Antalet misstänkta personer år 1999 var ovanligt lågt på grund av bortfall i materialet, som låg till grund för statistiken.

² Exklusive personer under 15 år.

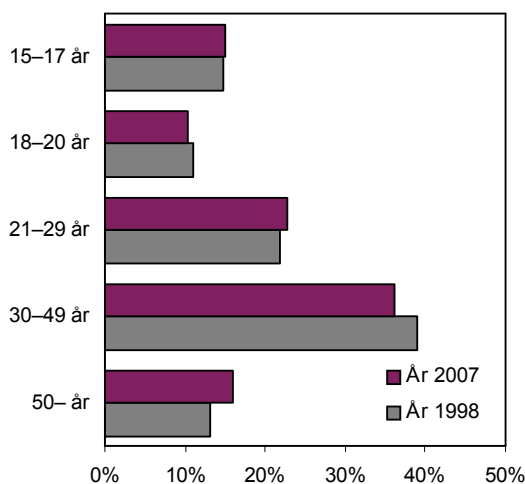
Antal misstänkta personer efter ålder per 100 000 i åldersgrupperna, år 2007.

Mellan år 2006 och år 2007 ökade antalet misstänkta i nästan alla åldersgrupper. Misstänkta personer i åldersgrupperna över 30 år ökade med 1 procent jämfört med föregående år. Medan misstänkta barn och ungdomar i åldern 15–20 år ökade med 6 procent. Ökningen var klart störst bland de yngsta i åldrarna 15–17 år, där antalet ökade med 9 procent.

Antalet misstänkta personer har ökat i alla åldersgrupper under den senaste tioårsperioden. Ökningen har varit störst bland de äldsta. Fördelningen av de misstänkta personerna efter ålder har varit nästan oförändrad under denna period. Exempelvis har andelen misstänkta åldern 15–20 år legat mellan 26–25 procent av samtliga misstänkta personer under åren 1998–2007. En mindre förändring har skett i åldersgrupperna över 30 år. Andelen misstänkta i åldern 30–49 år av samtliga misstänkta har minskat med 3 procentenheter, medan åldersgruppen 50 år och äldre har ökat 3 procentenheter under samma period.

Andel misstänkta personer år 1998 (av 85 852 misstänkta personer) respektive år 2007 (av 111 616 misstänkta personer).

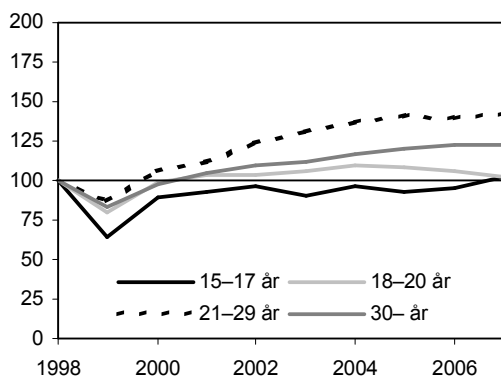
Misstänkta personer år 2007 jämfört med föregående år:

15-17 + 9 %
 18-20 + 1 %
 21-29 + 3 %
 30-49 + 1 %
 50- + 1 %

Ser man däremot till utvecklingen av misstänkta i respektive åldergrupp i förhållande till deras antal i befolkningen blir bilden av utvecklingen annorlunda. Antalet misstänkta per 100 000 invånare i yngre åldergrupperna (15–20 år) har då legat relativt

konstant under åren 1998-2007, medan övriga åldersgrupper ökar. Ökningen i antal misstänkta per 100 000 invånare är störst i åldersgruppen 21–29 år, som ökar med drygt 40 procent under perioden.

Index över antalet misstänkta för brott efter ålder per 100 000 av medelfolkmängden i respektive åldersgrupp, åren 1998–2007 (1998 =100).

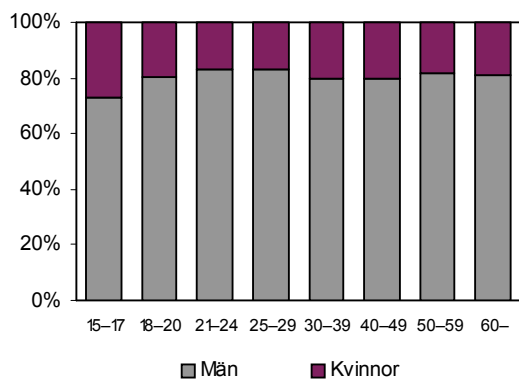

Kön

De flesta som misstänks för brott är män. År 2007 registrerades drygt 22 200 misstänkta kvinnor och 88 300 misstänkta män hos polis och åklagare. Andelsmässigt utgjorde kvinnorna 20 procent av samtliga misstänkta personer. Andelen kvinnor var störst i åldersgruppen 15–17 år, 27 procent. I övriga åldersgrupper var andelen kvinnor mellan 18 och 20 procent.

Jämfört med föregående år ökade antalet misstänkta män med 3 procent och antalet misstänkta kvinnor med 2 procent. För männen liksom för kvinnorna var det åldersgrupperna 15–20 år, och då framförallt de yngsta åldrarna som huvudsakligen svarade för ökningen. I åldersgruppen 15–17 år ökade misstänkta män med 11 procent medan misstänkta kvinnor i samma åldersgrupp ökade med 5 procent. Bland kvinnorna ökade även antalet misstänkta med 6 procent i åldersgruppen 18–20 år medan männen var oförändrade jämfört med föregående år i samma åldersgrupp. Förändringarna i övriga åldersgrupper var små.

Andel misstänkta kvinnor respektive män efter ålder, år 2007.

År 2007 jämfört med föregående år:

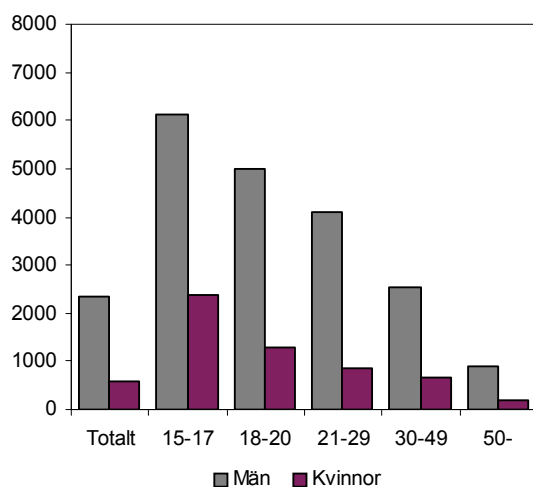
Män + 2 500 misstänkta personer
+ 3 %

Kvinnor + 530 misstänkta personer
+ 2 %

Såväl antalet misstänkta män som kvinnor har ökat de senaste tio åren. Ökningen har varit ungefär lika stor för både misstänkta män och kvinnor, vilket lett till att andelen misstänkta kvinnor under de senaste tio åren varit relativt konstant, omkring 18-20 procent.

Ser man däremot till utvecklingen av misstänkta män respektive kvinnor i förhållande till befolkningstalen blir bilden av utvecklingen något annorlunda. Ökningen har då varit något större för kvinnorna, eftersom antalet misstänkta kvinnor ökat mer än antalet kvinnor i befolkningen. Antalet misstänkta kvinnor per 100 000 invånare ökade med 27 procent under åren 1998–2007. Under samma period ökade antalet misstänkta män per 100 000 invånare med 20 procent.

Antal misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden i respektive åldergrupp och uppdelat på kön, år 2007.

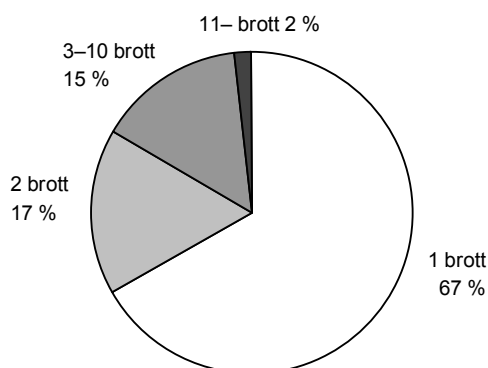

Brottsstruktur

Fördelningen av vilka typer av brott personer misstänks för ser annorlunda ut jämfört med vilka typer av brott som *anmäls*. Detta beror bland annat på att möjligheten att upptäcka gärningspersonen varierar mellan olika brottstyper. Statistiken ger alltså en beskrivning av de upptäckta och registrerade gärningspersonernas brottslighet.

De flesta misstänkta personer, två tredjedelar (67 procent), misstänktes för att ha begått ett brott under året. Nästan en tredjedel (32 procent) misstänktes för att ha begått mellan två och tio brott och knappt 2 procent misstänktes för att ha begått fler än tio brott. Fördelningen av antalet brott, som personerna är misstänkta för, är i stort sett densamma som år 2006. Sedan år 1998 har däremot andelen som misstänks för fler än tre brott minskat med 6 procentenheter från 23 procent år 1998 till 17 procent år 2007.

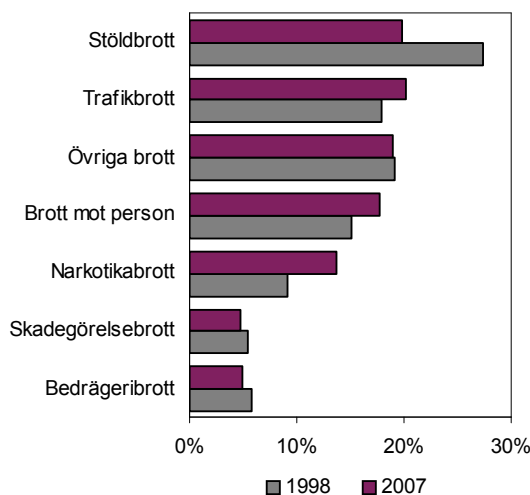
Misstänkta personer (110 537) efter antal brott de misstänkts för, år 2007.

År 2007, liksom året innan, misstänktes cirka en femtedel av samtliga misstänkta personer för stöldbrott, vilket kan jämföras med att stöldbrotten svarar för cirka hälften av de anmälda brotten. Skälet till denna skillnad är att stöldbrott är en brottskategori där man relativt sällan hittar en misstänkt person (med undantag för till exempel butiksnatterier). Trots detta är stöldbrott den vanligaste brottsstypen för de misstänkta personerna.

En stor andel misstänks även för trafikbrott, brott mot person och narkotikabrott. År 2007 utgjorde personer misstänkta för trafikbrott 20 procent, brott mot person 17 procent och narkotikabrott 13 procent av alla misstänkta personer. Jämfört med för tio år sedan har andelen misstänkta för narkotikabrott och brott mot person tillsammans ökat med 7 procentenheter, medan andelen misstänkta för stöld, skadegörelse och bedrägeri tillsammans har minskat med cirka 10 procentenheter.

Brottskategorier i procent av samtliga misstänkta personer, åren 1998 (85 852 misstänkta personer) och 2007 (112 304 misstänkta personer).

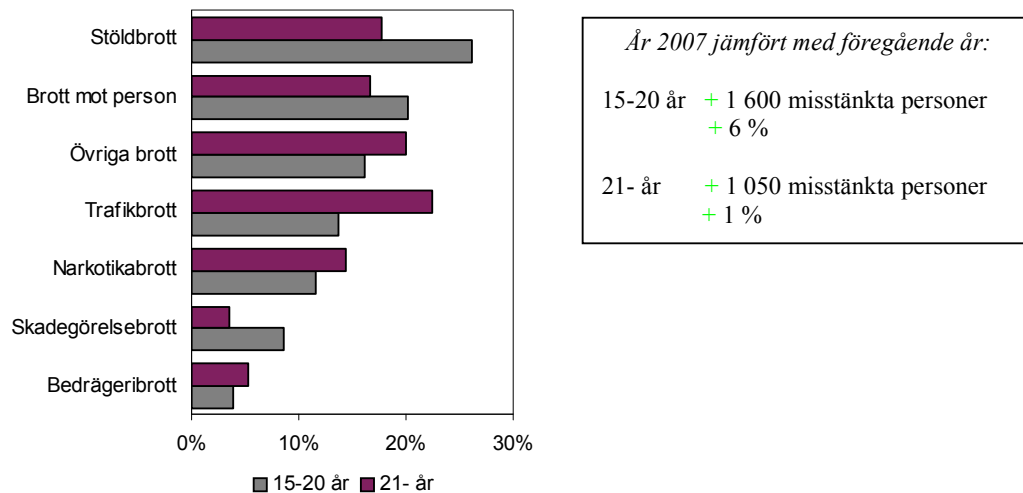
År 2007 jämfört med föregående år:

Stöldbrott	- 1 600 misstänkta personer
	- 5 %
Trafikbrott	+ 1 900 misstänkta personer
	+ 6 %
Skadegörelse- brott	+ 440 misstänkta personer
	+ 6 %

De andelsmässigt vanligaste brotten bland ungdomar i åldern 15–20 år 2007 var olika typer var stöldbrott (26 procent). För misstänkta personer i åldern 21 år och äldre var stöldbrott (18 procent) och trafikbrott (22 procent) de andelsmässigt vanligaste brotten. Brott mot person – misshandel, olaga hot och ofredande, sexualbrott med mera – var andelsmässigt vanligare bland de yngre än bland de äldre misstänkta, medan

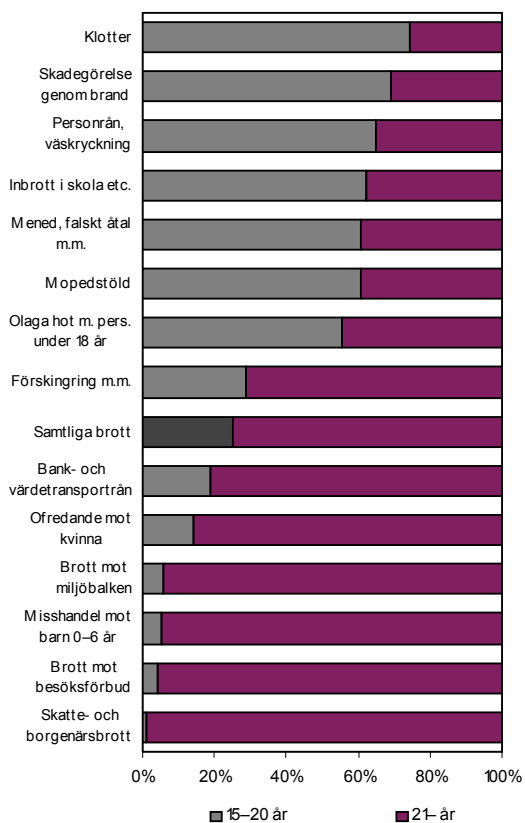
narkotikabrott upptog en något större andel av brotten bland de äldre än bland de yngre. Detta mönster har observeras under de senaste tio åren.

Andel misstänkta personer efter ålder och brottstyp, år 2007.

Brottskategorier där ungdomar (15–20 år) utgör en stor andel bland alla misstänkta år 2007 är främst klotter, skadegörelse genom brand, personrån och väskryckning, inbrott i skola med mera, mened, falskt åtal och mopedstölder. Totalt sett stod denna åldersgrupp för 65 procent av samtliga misstänkta för dessa brott år 2007. Antalet misstänkta totalt sett är dock inte särskilt många för dessa brott.

Andel misstänkta personer efter ålder och brottstyp, år 2007.

Ålder	Personer misstänkta för brott år 2007, procent.		
	Kvinnor	Män	Totalt
15-20 år	6	19	25
21-år	14	61	75
Totalt	20	80	100

Stöldbrott är de klart vanligaste brotten bland kvinnor, medan brott mot person och trafikbrott är de vanligaste brotten bland männen. År 2007 utgjorde stöldbrotten cirka 35 procent av det totala antalet brott som kvinnorna misstänktes för. Motsvarande andel för männen var 16 procent (4 procentenheter mindre än år 2006). När det gäller övriga brott var andelen bland kvinnor lägre än andelen bland män, utom för bedrägeri där andelen bland kvinnor är något högre än andelen bland män med 7 procent mot 4 procent. Bland de misstänkta männen var andelen brott mot person och trafikbrott 18 respektive 22 procent. Mönstret var detsamma under åren 1998-2007.

År 2007 jämfört med föregående år:
Andel kvinnor misstänkta för brottstyp:

Bedrägeri + 430 misstänkta personer
+ 28 %

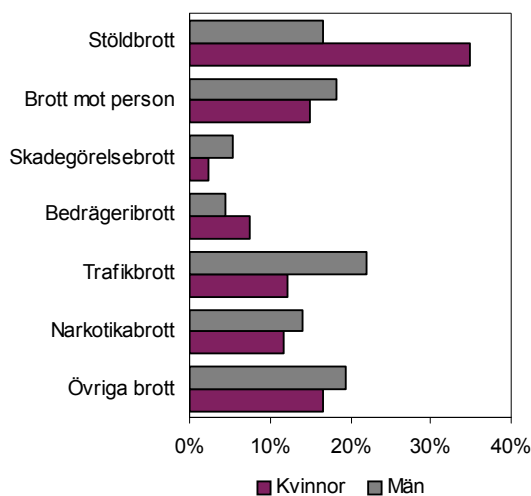
Stöldbrott - 480 misstänkta personer
- 5 %

År 2007 jämfört med föregående år:
Andel män misstänkta för brottstyp:

Trafikbrott + 1 900 misstänkta personer
+ 7 %

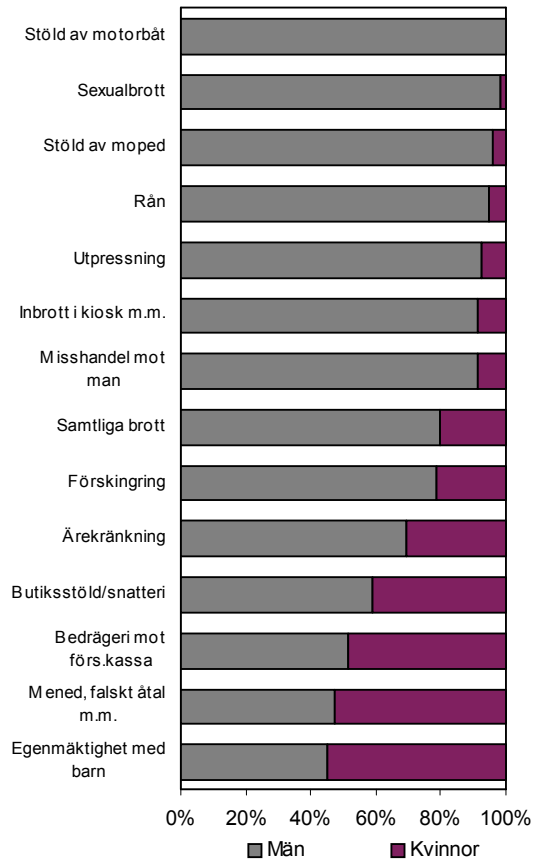
Stöldbrott - 1 050 misstänkta personer
- 5 %

Andel misstänkta kvinnor (av totalt 22 224) och andel misstänkta män (av totalt 88 313) efter brottstyp och kön, år 2007.

När man studerar de brott där andelen män och kvinnor utgör en stor del av de misstänkta personerna har mönstren i stort sett varit oförändrade de senaste tio åren. De tre brotten män utgör störst andel bland personer misstänkta är stöld av motorbåt (100 procent), sexualbrott (98 procent) och stöld av moped (96 procent). Andelen män är också hög för brotten, rån, utpressning, inbrott i kiosk samt misshandel mot man, där andelarna ligger mellan 91–95 procent. Brott där kvinnor utgör en större del än andelen misstänkta män är egenmäktighet mot barn (55 procent) och mened, falskt åtal (53 procent). Jämfört med år 2006 har andelen ökat med 6 procentenheter för egenmäktighet mot barn och med 8 procentenheter för mened, falskt åtal. Andra brott där kvinnor hade höga andelar år 2007 var bedrägeri mot försäkringskassan och butiksstöld (snatteri).

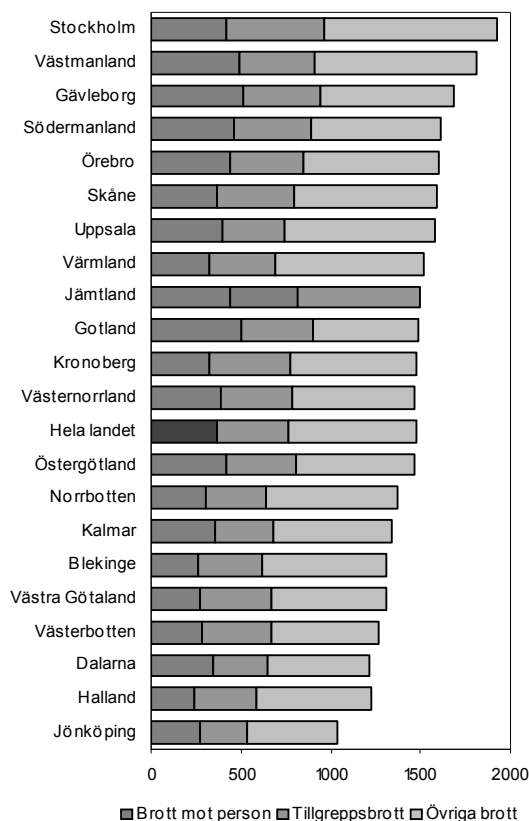
Andel misstänkta personer efter kön och brottstyp, år 2007.

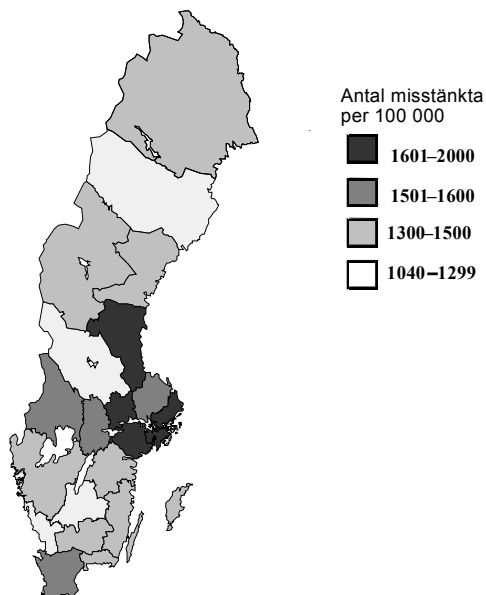
Regionala variationer

Stockholms, Västmanlands och Gävleborgs län hade en hög andel misstänkta personer år 2007. De har också legat bland de med högst andelar de senaste tre åren. Län med låga andelar är Jönköpings, Hallands och Dalarnas län. Dessa län har också legat lågt de senaste tre åren. De regionala variationerna kan delvis förklaras av skillnader i brottsstrukturen. Vissa län har en högre andel brott där man redan vid anmälningstillfället har en utpekad gärningsman. Detta påverkar polisens möjligheter att identifiera de personer som man i ett senare skede bedömer som skäligen misstänkta. Exempelvis var antalet misstänkta personer för övriga brott (som bland annat inkluderar brott som trafikbrott och narkotikabrott) per 100 000 av invånarna störst i länen som också hade det högsta antalet misstänkta personer. Trafikbrott och narkotikabrott är exempel på brottskategorier där det betydligt oftare än för andra brott finns en skäligen misstänkt person.

Antal misstänkta personer per 100 000 av medelfolkmängden i länen, år 2007.

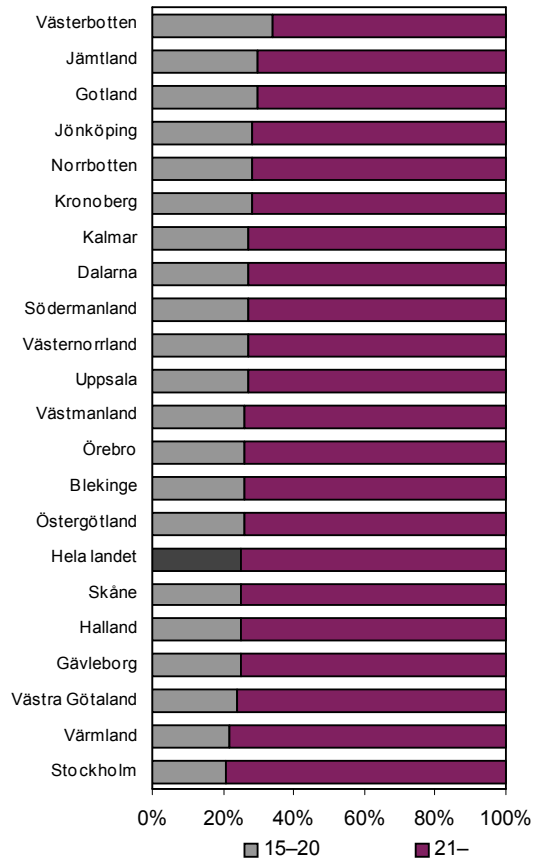

Störst antal misstänkta personer per 100 000 invånare år 2007 hade Stockholms, Västmanlands och Gävleborgs län, med mellan 1 700 –1 900 misstänkta personer per 100 000 invånare. Minst antal misstänkta personer per 100 000 invånare hade Jönköpings, Hallands och Dalarnas län. I dessa län var antalet misstänkta per 100 000 invånare mellan 1 000 och 1 200 personer. Antalet misstänkta personer per 100 000 invånare i ett län kan, framför allt om antalet invånare i länet är litet, variera relativt kraftigt från ett år till ett annat.

När man ser till åldersfördelningen av andelen misstänkta personer mellan länen kan man se ett annat mönster. Stockholm hade lägst andel misstänkta ungdomar 15–20 år av samtliga misstänkta personer (21 procent), vilket är 4 procentenheter under genomsnittet för hela landet. Västerbottens län hade den största andelen misstänkta ungdomar (34 procent). Stockholm har haft en mindre andel misstänkta ungdomar än övriga län de senaste tio åren.

Andel misstänkta personer efter ålder och län, år 2007.

Statistikens innehåll

Den officiella kriminalstatistiken beskriver den brottslighet som kommer till myndigheternas kännedom. Ett stort antal brott anmäls aldrig. När man använder den officiella statistiken, är det därför viktigt att kunna läsa den på rätt sätt. Statistikens tillförlitlighet och jämförbarhet över tid påverkas av många olika faktorer.

Olika statistikbegrepp

Statistiken över det totala antalet anmälda brott, upklarade brott och misstänkta personer ger en allmän beskrivning av brottslighetens omfattning, struktur, utveckling och regionala fördelning i Sverige.

I statistiken redovisas följande brott:

- Brott mot brottsbalken³
- Brott mot trafikbrottslagen⁴
- Brott mot narkotikastrafflagen
- Brott mot övriga specialstraffrättsliga författningar där fängelse ingår i straffskalan
-

Försök, förberedelse och stämpling⁵ brott redovisas som fullbordade brott.

Försöksbrotten redovisas dock separat för mord och dråp, våldtäkter, bostadsinbrott samt biltillgrepp.

Brottstyp

Klassificeringen av brott sker med hjälp av brottskoder. Varje brottstyp har en specifik kod. Anvisningar om hur brotten ska kodas, *Kodning av brott*, har utfärdats av Brå i samråd med Rikspolisstyrelsen, Åklagarmyndigheten, och Tullverket.

Brottstyperna/koderna bygger på gällande lagstiftning. En brottstyp är ofta kopplad till en viss paragraf eller ett visst stycke i lagen. I vissa fall är den dock mer specificerad för att ange brottsobjekt, brottsplats, offrets ålder eller kön, gärningspersonens tillvägagångssätt med mera.

Huvudprincipen för brottsräkning är att om flera brott av samma typ begåtts under en viss tid redovisas varje brott för sig. Det förekommer dock ett antal avvikelser från denna huvudprincip. Ofredanden genom en serie telefonpåringningar räknas till exempel som *ett* brott.

Personer misstänkta för brott

I statistiken över personer misstänkta för brott redovisas de personer som av polis, tull och åklagare efter avslutad utredning bedömts vara skäligen misstänkta för brott under redovisningsåret.

De personer som redovisas i statistiken över misstänkta personer är, enkelt uttryckt, starkt misstänkta för brott. De har ansetts vara ”skäligen misstänkta” och efter genomförd utredning har polisen eller åklagaren dessutom ansett att brottsmisstanken kvarstår. Ungdomar som inte är straffmyndiga (under 15 år) redovisas dock inte i statistiken över misstänkta personer. Misstänkta redovisas endast en gång per brottstyp och år, även fast de misstänks för flera brott av samma typ under året.

Med brottsdeltagande avses en skäligen misstänkt persons deltagande i ett visst brott. En person kan delta i ett eller flera brott och en eller flera personer kan delta i ett brott.

³ Följande brott ingår dock inte: Vållande till kroppskada eller sjukdom i samband med trafikolycka (BrB 3 kap. 8 §), egenmäktigt förfarande genom olovligt utnyttjande av annans parkeringsplats (BrB 8 kap. 8 §) och förgelseväckande beteende (BrB 16 kap. 16 §).

⁴ I den statistiska redovisningen över *trafikbrotten* ingår inte vårdslöshet i trafik (1 § 1st.) och hindrande eller störande trafik i väsentlig mån.

⁵ Med stämpling (enl. 23 kap. 2 § 2 st. BrB) menas antingen att en person i samråd med någon annan beslutar utföra brottet, eller att en person själv erbjuder sig eller övertalar någon annan att utföra brottet.

Statistiken över misstänkta personer ger en uppfattning om gärningspersonen. Statistiken ger dock endast en del av sanningen då långt ifrån alla personer som begår brott upptäcks och registreras av polisen.

Regional fördelning

Statistiken över misstänkta personer redovisas för hela landet. Länsfördelad statistik över misstänkta personer redovisas efter det län där beslut fattas om den misstänkta personen.

Jämförelser över tid

Vid tolkningen av utvecklingen måste man ta hänsyn till att antalet gärningsmän, som upptäcks av polisen, kan ha förändrats över tid. Upptäcktsrisken varierar beroende på brottstyp. Upptäcktsrisken kan även vara olika för olika grupper, till exempel kan upptäcktsrisken vara större bland unga personer och missbrukare i samband med vissa brottstyper. Svårigheten med att tolka utvecklingen av statistiken är att upptäcktsrisken kan ha förändrats olika mycket för dessa grupper under perioden.

Fram till slutet av år 1999 registrerades beslut som berörde personer som varit skäligen misstänkta för brott på ett blankettset (personblad) av både polis och åklagare. I slutet av år 1999 slopades personbladet i samband med systemomläggningen av registren inom rättsväsendet. I och med omläggningar i datasystemen fick Brå från och med år 2000 fler misstänkta personer för vilka fullständigt personnummer saknades. Detta försvårar både antalsräkningen och bestämmandet av kön och/eller ålder för de misstänkta. Antalet misstänkta personer kan ha påverkats av detta från och med år 2000. Mer information om detta finns i publikationerna *Kriminalstatistik 1999* och *Kriminalstatistik 2000*. År 2007 fanns det totalt 683 misstänkta personer med okänd ålder och 1 767 personer med okänt kön, detta redovisas också i tabellerna.

För en mer detaljerad beskrivning av olika händelser som påverkat statistiken över tid, se avsnittet Jämförelser över tid i kapitlet Anmälda brott och *Konsten att läsa statistik om brottslighet* (Brå:s rapport 2006:1).

Kvalitet och jämförbarhet

För att kunna jämföra brottsstatistik med andra statistikällor behöver man veta hur statistiken byggts upp, klassificerats och definierats.

Speciella händelser som har påverkat statistiken för år 2007

Under år 2007 har Åklagarmyndigheten successivt infört ett nytt ärendesystem (Cåbra) som ersatt åklagarnas tidigare ärendesystem (Brådis och Envis). Systemomläggningen påbörjades februari år 2007 och skedde successivt i olika åklagarkammare fram till juni år 2007. Uppgifter från både de gamla och det nya systemet ligger till grund för statistiken uppklarade brott och misstänkta personer men även till viss del anmäld brott (de flesta anmälda brott kommer från polisen). Två förbättringar i statistiken för år 2007, dels i anmälda brott (se sammanfattning över anmälda brott år 2007) och dels i misstänkta personer (se nedan), har kunnat genomföras eftersom systemomläggningen har inneburit att åklagaren numera förutom misstankar även hanterar brott där det inte finns en misstänkt person. Denna systemomläggning kan ha påverkat statistiken över anmälda, uppklarade brott och misstänkta personer år 2007 och därmed jämförbarheten med tidigare år. Analyser av statistiken tyder dock på att systemomläggningen generellt sett endast påverkat statistiken i marginell omfattning förutom för vissa typer av

anmälda brott där förbättringen av statistiken gjorts. (Mer utförlig information om statistikomläggningen kan beställas från BRÅ:s statistikenhet.)

Förbättringar i statistiken över misstänkta personer till följd av systemomläggningen år 2007 innebär att redovisningen av vilket brott varje person misstänks för förbättrats i de fall flera personer är misstänkta för att på olika sätt deltagit i en och samma brottsliga händelse. Se följande exempel. *En död kvinna anträffas och omständigheterna tyder på att hon uppsåtligen dödats av två män. Efter utredning visar det sig att den ene av gärningsmännen uppsåtligen dödat kvinnan och han åtalas därför för mord. Medgärningsmannens deltagande visar sig vara inskränkt medhjälp till grov misshandel, vilket han åtals för.* Från och med år 2007 redovisas de misstänkta personerna efter rubriceringen på respektive misstanke det vill säga i exemplet *mord* respektive *medhjälp till grov misshandel*. Tidigare skulle båda misstänkta registreras som misstänkta för rubriceringen på själva brottet det vill säga *mord*. Förändringen innebär en mer korrekt redovisning av det brott personerna misstänks för men har inte gett några större effekter på statistiken. Effekten kan dock vara större för brottskategorier som till antalet är små och där ofta flera personer är misstänkta för en och samma brottsliga händelse.

Övrigt

Under inrapporteringen till 2000 års statistik har *nya datarutiner* börjat användas. Nya datasystem har byggts upp inom polisväsendet och Brå har anpassat sina system efter dessa, vilket kan ha påverkat uppgifterna i denna statistik. Bland annat befaras en underrapportering till statistiksystemet av uppgifter om misstänkta personer, som togs in via så kallade personblad. Dessa skulle slopas från och med år 2000, men det finns indikationer på att de i viss mån slopades redan i slutet av år 1999. Olika brott påverkas i olika grad. Bland annat är inte uppgifterna om anmälda trafikbrott för åren från och med år 2000 jämförbara med tidigare uppgifter. För mer information om förändringar se årsboken Kriminalstatistik 2000.

Källor

Till grund för statistiken över *misstänkta personer* ligger uppgifter från polis, åklagare, och tull. Även uppgifter från Ekobrottsmyndigheten, Kustbevakningen och Skatteverket ligger till grund för statistiken. Uppgifter ur brottsanmälan sänds av den lokala polismyndigheten till Rikspolisstyrelsen (RPS). Åklagarnas brottsuppklarade beslut registreras i deras ärendehanteringssystem, Cåbra, för direkt leverans till Brå. Tullen registrerar sina brottsuppklarade beslut i TUDOR som sedan levereras vidare till Brå. Uppgifterna granskas, bearbetas och sammanställs sedan på Brå.

Mars 2008

Brå ansvarar för den officiella kriminalstatistiken och har till uppgift att förse rättsväsendets myndigheter, brottsförebyggande aktörer och övriga användare med statistik av god kvalitet som underlag för beslutsfattande, utredningsverksamhet, debatt och forskning.

Brå:s statistikenhet sammanställer och presenterar, utifrån insamlade uppgifter från rättsväsendets administrativa system, årligen cirka 400 tabeller på månads-, kvartals- och årsbasis inom områdena brott, personer lagförda för brott, kriminalvård och återfall i brott. Uppgifterna redovisas på såväl nationell som regional och lokal nivå.

Tabellerna publiceras på Brå:s webbplats, www.bra.se/statistik, tillsammans med tolkningsanvisningar, kommentarer och analyser, samt i de två årliga publikationerna, Kriminalstatistik och Narkotikastatistik.

Statistik över anmälda brott har förts från år 1950. Statistiska centralbyrån publicerade årligen statistik till och med redovisningsåret 1992.